

PROP DE VOSALTRES

Jornada Interdiocesana de Catequistes

El comentari d'aquesta setmana és més aviat informatiu. És una obligació comunicar-vos un important esdeveniment que se celebrarà a la nostra diòcesi el proper cap de setmana, per al qual demanem la col·laboració de tots els diòcesans.

Es tracta de les X Jornades Interdiocesanes de Formació per a Catequistes, dirigides a totes aquelles persones que desenvolupen una tasca catequètica en les diòcesis amb seu a Catalunya. Estan organitzades pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC), i es convida habitualment a les diòcesis de les Illes Balears. La delegació de Lleida col·labora en la seva part logística, prestant atenció en tots els detalls de l'acolliment i en el seu desenvolupament. És una tasca amb certa dificultat, que exigeix una molt bona disposició per part d'algunes persones. Els agraeixo el treball que han portat a terme, i demano a tots els diòcesans la cooperació necessària a fi que tots els participants se sentin a gust amb nosaltres.

És la desena edició de les Jornades. Això vol dir que durant deu anys molts catequistes s'han reunit en diferents punts de les nostres diòcesis, dedicant un cap de setmana a intercanviar entre companys que

porten a terme la mateixa tasca pastoral, a la seva pròpia formació. Aquesta última se suma a la que ja reben ens les seves respectives diòcesis i parròquies. El número de participants oscil·la entre 200 i 250, que arribaran a Lleida la tarda del divendres i retornaran a casa seva el diumenge, després de dinar. Les activitats es portaran a terme a l'Acadèmia Mariana, al Col·legi Maristes Montserrat i a la Catedral. Com a proposta complementària, els oferirem un concert i les visites a la Seu Vella i al Museu Comarcal i Diocesà.

En tots els àmbits de l'activitat humana és imprescindible la formació permanent. Mai deixem d'aprendre,

i l'interès per la pròpia formació ajuda a desenvolupar la tasca encomanada amb més possibilitats d'èxit. En el nostre cas, estem obligats a oferir a tots els catequistes un espai de formació que els permeti créixer com a creients, així com la possibilitat de completar la seva dedicació com agents de pastoral en les seves pròpies parròquies. Un tema guia el conjunt de les activitats de les Jornades. Aquest any, el tema és el de

l'acompanyament. Tots necessitem acompanyar i deixar-nos acompanyar. Els infants i els joves, els pares i les famílies, els companys i els preveres, els bisbes i els experts ens diferents coneixements, tots necessitem con-
juguar el verb acompanyar. Ja ens sen-

tim a prop del Senyor. Ell, com amb els deixebles d'Emaús, és a prop nostre per evitar el cansament, el desànim i la tristesa.

El tema central s'exposarà en dues ponències que oferiran les bases de l'acompanyament en els diferents nivells de temps, espai i persones. A continuació, s'han previst uns tallers (deu en total) en els quals els participants s'hi podran apuntar de forma optativa. Es treballarà l'acompanyament en circumstàncies especials de dolor, de discapacitat o dificultats culturals; l'acompanyament dels pares, famílies en general, catequistes, l'acompanyament en el discerniment vocacional, les figures bíbliques model d'acompanyament...

La Delegació Diocesana de Catequesi ha posat molta il·lusió, treballant amb intensitat per tenir-ho tot preparat. Demano a tots els catequistes de la diòcesi que assistiu a la trobada. Demano les vostres pregàries, perquè cada dia tinguem més catequistes i estiguin millor formats. Aprofito per agrair-los sincerament la tasca que desenvolupen, any darrera any, i que tant beneficia la nostra comunitat diocesana.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

«En tota ocasió acudiu a la pregària»

Més de 120 persones van assistir, el passat 18 d'octubre, a la «Vetlla de Pregària en aquesta hora present». Organitzada per la Diòcesi de Lleida, va ser presidida pel bisbe Salvador. Les paraules del nostre pastor van obrir la pregària, que va tenir lloc a la Parròquia de Sant Pere.

La vetlla va combinar estones de silenci, música i lectures de l'Antic i del Nou Testament. De l'Antic Testament es va llegir un text del profeta Isaïes, i del Nou Testament, la carta als Filipencs que ens recorda: «En tota ocasió acudiu a la pregària i a la súplica i presenteu a Déu les vostres peticions acompanyades d'acció de gràcies». Es va

demanar al Senyor que «homes i dones de bona voluntat uneixin els seus esforços en bé de la justícia i treballin per assolir una llibertat i una pau vertaderes entre els pobles». També, que «els governants i responsables de les nacions promoguin els drets humans de tots els homes i treballin de debò per la unitat de la família humana».

A continuació, es va projectar un vídeo amb una versió musicada de l'*Oració de Sant Francesc*, obra de Jordi Masegú. Els participants van tenir una estona de pregària esperançada, tranquil·la i compartida.

El bisbe Salvador va tancar la pregària amb la benedicció i es va cantar el cànon de la Pau. Als fidels

se'ls va obsequiar amb un punt de llibre amb l'*Oració de Sant Francesc*.

CERCA DE VOSOTROS

Jornada Interdiocesana de Catequistas

El comentario de esta semana es más bien informativo. Es mi obligación comunicaros un importante acontecimiento que se celebrará el próximo fin de semana en nuestra diócesis, para el cual pedimos la colaboración de todos los diocesanos.

Se trata de las X Jornadas Interdiocesanas de Formación para Catequistas, dirigidas a todos aquellos que desarrollan una tarea catequética en las diócesis con sede en Cataluña. Están organizadas por el Secretariado Interdiocesano de Catequesis y se invita habitualmente a las diócesis de las Islas Baleares. La delegación de Lleida colabora en la parte logística de las jornadas y presta atención a todos los detalles de acogida y desarrollo de las mismas. Es una tarea con cierta dificultad y que exige una muy buena disposición por parte de algunas personas. Les agradezco el trabajo realizado y pido a todos los diocesanos la cooperación necesaria con el fin de que todos los participantes se sientan a gusto entre nosotros.

Es la décima edición de las Jornadas. Quiere decir que durante diez años muchos catequistas se han reunido en distintos puntos de nuestras diócesis y han dedicado un fin de semana al encuentro y conocimiento de compañeros de una misma tarea pastoral y a su propia formación. Esta última se suma a la que ya reciben en sus respectivas diócesis y parroquias. El número de participantes oscila entre 200 y 250, que llegarán a Lleida el viernes por la tarde y regresarán a sus casas el domingo, después de comer. Las actividades tendrán lugar en la Academia Mariana, en el Colegio de los Hermanos Maristas y en la Catedral. Como propuesta complementaria, les ofreceremos un concierto y las visitas a la Seu Vella y al Museo Comarcal y Diocesano.

En todos los ámbitos de la actividad humana es imprescindible la formación permanente. Nunca dejamos de aprender, y el interés por la propia formación ayuda a realizar la tarea con más posibilidades de éxito. En nuestro caso, estamos obligados a ofrecer a todos los catequistas un espacio de formación que les permita crecer como creyentes y la posibilidad de completar su dedicación como agentes de pastoral en sus propias parroquias. Un tema guía el conjunto de las actividades de las Jornadas. El tema de este año es el acompañamiento. Todos necesitamos acompañar y dejarnos acompañar. Los niños y jóvenes, los padres y las familias, los compañeros y los sacerdotes, los obispos y los expertos en los diversos saberes, todos necesitamos conjugar el verbo acompañar. Nos sabemos cercanos al Señor. Él, como hizo con los discípulos de Emaús, está junto a nosotros para evitar cansancios, desánimos y tristezas varias.

El tema central será expuesto en dos ponencias que ofrecerán las bases del acompañamiento en los distintos niveles de tiempo, espacio y personas. A continuación, habrá unos talleres (diez en total) a los que de forma optativa puede apuntarse todo participante. Se trabajará el acompañamiento en circunstancias especiales de dolor, de discapacidad o de dificultades culturales; el acompañamiento a los padres, familias en general, a los propios catequistas, en el discernimiento vocacional, las figuras bíblicas modelo de acompañamiento... La Delegación Diocesana de Catequesis ha puesto mucha ilusión y ha trabajado con intensidad para tenerlo todo preparado. Pido a todos los catequistas de la diócesis que asistan a este encuentro. Y a todos, vuestras oraciones, para que cada día tengamos más catequistas y mejor formados. Aprovecho para agradecerles sinceramente la tarea que desarrollan, año tras año, y que beneficia a toda nuestra comunidad diocesana.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

Beatificats 109 màrtirs claretians a la Sagrada Família: «L'amor sempre venç l'odi»

El cardenal Angelo Amato, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants, en representació del papa Francesc, va presidir, el passat dissabte 21 de setembre, a la Basílica de la Sagrada Família, la beatificació dels 109 màrtirs claretians. Aquesta és la primera beatificació que es fa a la Sagrada Família, des que va ser consagrada el

2010. També és la beatificació més nombrosa de màrtirs d'una sola congregació religiosa.

A la celebració de la Basílica de la Sagrada Família hi van assistir 3.000 fidels, i van concelebrar trenta bisbes d'arreu del món i més de 300 capellans. El cardenal arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, i el superior general dels Claretians, el pare Mathew

Vattamattam, van ser els concelebrants principals.

A més dels bisbes claretians d'arreu del món, també van concelebrar els bisbes catalans i d'altres diòcesis d'Espanya a les que estaven vinculats els 109 màrtirs, els abats de Montserrat i Poblet, i el nunci Renzo Fratini. Entre els assistents, hi havia més d'un mil·ler de familiars dels 109 màrtirs.

En acabar la celebració, el cardenal Omella i el pare Vattamattam van pronunciar unes paraules d'agraïment, dirigides també al papa Francesc per haver aprovat la beatificació.

L'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, va destacar que els màrtirs «van ser testimonis de fermesa en la fe, de perdó, d'amor a Jesucrist i a l'Església, de reconciliació en uns temps convulsos i d'esperança en la vida eterna (...) tant de bo sabéssim acollir-ho i viure-ho en les nostres pròpies vides, en aquest moment de la nostra història».

Xerrada-diàleg sobre la iconografia bíblica del Bisbat de Lleida

El Museu de Lleida acollirà, el pròxim 29 de novembre, una xerrada-diàleg entre Montserrat Macià, historiadora d'art, i Mar Pérez, doctora en Bíblia, sobre «La iconografia bíblica al Bisbat de Lleida».

Les dues expertes faran un recorregut per diverses obres d'art del Museu de Lleida per explicar-les, tant des del punt de vista artístic com teològic. Aquesta cita s'emmarca dintre dels actes de la Setmana Bíblica que se celebrarà als voltants del Primer Diumenge d'Advent. La xerrada tindrà lloc al Museu de Lleida, a les 19.30 hores. L'entrada serà gratuïta.

La iconografia bíblica al Bisbat de Lleida

Diàleg entre

Montserrat Macià,
historiadora de l'art
i
Mar Pérez, doctora en
Bíblia

Lloc: Museu de Lleida
Dia: 29 de novembre
Hora: 19.30h.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La caritat és més autèntica i més incisiva si la vivim en comunitat» (25 de setembre).

@Pontifex: «Treballem per un món sense armes nuclears, aplicant el Tractat de no proliferació per abolir aquests instruments de mort» (26 de setembre).

@Pontifex: «Compartim sense por el camí dels emigrants i dels refugiats» (27 de setembre).

@Pontifex: «Trobar a Jesús pot canviar decisivament la nostra vida, omplint-la de significat» (28 de setembre).

«L'IREL i tota l'Església ha d'estendre la mirada cap al món per atreure'l cap a Jesús»

La Universitat de Lleida va acollir, el dijous 19 d'octubre, la lliçó inaugural del curs 2017-2018 de l'IREL (Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida) amb una conferència del Dr. Manel Lladonosa i Vall-Ilebrera, que va fer un repàs de la història de la institució.

Precisament, la conferència era un dels darrers actes del seu 25è aniversari, que es va tancar el divendres 27 d'octubre amb un concert de la coral Maristes-Montserrat, a l'església de Sant Llorenç. Manel Lladonosa va recordar que l'IREL es va crear oficialment el 1992 arran de l'encàrrec que el bisbe Ramon Malla va fer a Mn. Ramon Prat. Lladonosa va elogiar a Ramon Prat, director de l'IREL fins al passat agost, del qui va destacar «el seu entusiasme, la capacitat de treball i la formulació d'una teologia d'apropament al fet humà».

«Entendre en quin temps estem vivint», va dir Lladonosa, «és la primera idea d'un col·lectiu humà com el que representa l'IREL». El Dr. Lladonosa va dir que en una societat on l'economia marxava a bon ritme, el relativisme, el narcisisme i el culte al cos van modificar bona part de la cultura ideològica. Això va obrir la porta a «demandes espirituals més intimistes i a corrents de mística sovint de caràcter light».

El conferenciant va recomanar que l'IREL insi-teixi en el diàleg, perquè «està en el cor del futur de la dignitat de la condició humana». «Un diàleg que ajudi a descobrir la llei de la complementaritat, en lloc de la llei de la competitivitat que està erosionant aquesta comunitat», va dir.

«La tasca de l'Església i de l'IREL, enmig de la societat lleidatana, ha de saber discernir el moment present no pas a la defensiva ni amb por, sinó amb la voluntat de treballar per la pau i la conciliació».

«L'IREL i tota l'Església ha d'estendre el cos, els braços i la mirada amb gran amor cap al món, per tal d'atreure'l cap a Jesús», va concloure. Després dels parlaments de les autoritats, el bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va tenir paraules d'agraïment per aquests 25 anys de l'IREL. El bisbe Salvador va agrair a Mn. Ramon Prat la creació i consolidació de l'IREL i a Mn. Manel Mercadé, per assumir la direcció des de l'estiu passat.

REFLEXIONS

Els amics de Jesús, família nombrosa

La celebració del sagrament del baptisme era a punt d'acabar; només faltava demanar la benedicció de Déu, Pare, Fill i Esperit Sant. El pare de la nena que acabava de ser incorporada a la comunitat dels creients s'avançà al micròfon i llegí aquesta carta: «No sabem quina cara tindrà quan puguis llegir aquestes línies; esperem que sigui igual de riallera que ara. Tampoc no sabem què haurà estat dels qui t'acompanyen el dia del teu bateig. El que sabem del cert és que Jesús és amb tu per sempre. Sabem que avui t'incorpores a una comunitat i trobaràs sempre qui te'n parli.»

Mostrant un carnet, acompanyat dels confits corresponents, el pare afegí: «T'adjuntem amb el text el record del teu bateig. És un carnet. Podria ser el de família nombrosa, que és el que som amb la teva arribada. Tots ho som, però, en la comunitat d'amics de Jesús, que t'encoratgem a descobrir d'una punta a l'altra del món. Hem optat per aquesta imatge perquè ens dona peu a parlar-te de Déu, un Déu que és amor i, com a tal, és comunitat, és relació, és donació. D'això, al club dels cristians en diem una cosa que potser al principi et semblarà molt rara, *Trinitat*; però és en el seu nom que et trobaràs amb els teus amics els diumenges o acabaràs les teves pregàries. Al carnet, hi hem posat una frase de l'Evangeli al costat de la teva fotografia actual: «Qui acull un infant com aquest en nom meu, a mi m'acull» (Mt 18,5). Ho hem posat perquè tant tu com els teus germans sou per a nosaltres, els vostres pares, la presència de l'Evangeli en el nostre dia a dia. Ja sabràs que l'Evangeli vol dir Bona notícia i tu i els teus germans sou la bona notícia que hem pogut anunciar al nostre món. Amb això ens agradaria que la teva vida i la dels teus germans, que tant estimem, pugui ser una alegria per a tots aquells que us envolten. El que demanem no és res més del que hem celebrat avui: Que l'Esperit de Jesús, l'amor del Pare, la força de l'Esperit, siguin sempre amb tu.»

Invocant la benedicció de Déu per als pares perquè siguin un bon exemple de vida cristiana, per a la nena perquè es faci gran i sigui virtuosa i per als familiars i amics que l'acompanyaran en el seu creixement, acabà la celebració amb un *amén* joïós i confiat a cada invocació.

Enric Puig Jofra, SJ

Festa de Santa Teresa de Jesús al Carmel de la Caparrella

La comunitat de Carmelites Descalces del monestir del Sagrat Cor de Jesús de la Caparrella va celebrar, el passat diumenge 15 d'octubre, la festa de la seva fundadora santa Teresa de Jesús. A les 10.15 del matí tingué lloc, a l'església del monestir, la celebració de la Missa solemne en honor de la santa, presidida

pel capellà emèrit de la comunitat, Mn. Joaquin Lax. En la seva

homilia, el celebrant recordà els passatges més singulars de la vida de la santa d'Àvila, destacant d'ella la seva actitud de reformadora.

Finalitzada la celebració, es donà a venerar la relíquia que de la seva fundadora conserven les Carmelites de Lleida en el seu monestir.

AGENDA

► Dijous, 16 de novembre:

—A les 19.30 h, conferència «La psique del cos», a càrrec de Pilar Castillo, a l'IREL.

► Divendres, 17, dissabte, 18 i diumenge, 19 de novembre:

—X Jornades interdiocesanes de Catequistes.

► Dissabte, 18 de novembre:

—Missions i catequesi: tallers a la plaça catedral per a infants de les 16 a les 19 hores per commemorar el Dia Universal dels Drets dels Infants (DUDI).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

13. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Sa 1,1-7 / Sl 138 / Lc 17,1-6]. Sant Leandre, bisbe de Sevilla (s. VI); sant Dídac (Diego) d'Alcalà, rel. franciscà a Sevilla (†1463); sant Estanislau de Kostka, rel. jesuïta; sant Nicolau I el Gran, papa (858-867), sant Homobò, comerciant de Cremona (†1197); sant Ennata, vg.

14. ■ Dimarts [Sa 2,23-3,9 / Sl 33 / Lc 17,7-10]. Sant Serapi, primer màrtir, mercedari; sant Josep Pignatelli, prev. jesuïta; santa Veneranda, vg.

15. ■ Dimecres [Sa 6,2-12 / Sl 81 / Lc 17,11-19]. Sant Albert el

Gran (†1280), bisbe de Ratisbona i doctor de l'Església (dominicà), patró dels naturalistes; sant Eugeni, bisbe de Toledo; sant Leopold (s. XII), noble, patró d'Àustria.

16. ■ Dijous [Sa 7,22-8,1 / Sl 118 / Lc 17,20-25]. Santa Margarida d'Escòcia (†1093), reina, nascuda a Hongria; santa Gertrudis (1256-1303), vg. cistercenca a Helfta; sant Edmon, bisbe; sants Roc (Roque) González, Alons Rodríguez i Joan del Castillo, jesuïtes mrs.

17. □ Divendres [Sa 13,1-9 / Sl 18 / Lc 17,26-37]. Santa Isabel d'Hongria (1207-1231), princesa

viuda, serventa dels malalts; sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III); sant Iscle i santa Victòria, germans mrs. a Còrdova (303).

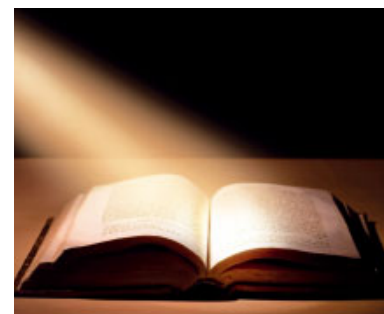
18. ■ Dissabte [Sa 18,14-16; 19,6-9 / Sl 104 / Lc 18,1-8]. Dedicació de les basíliques de sant Pere i sant Pau, apòstols; sant Romà, mr.; sant Aureli, mr.

19. ■ Diumenge vinent, XXXIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Pr 31,10-13.19-20.30-31 / Sl 127 / 1Te 5,1-6 / Mt 25,14-30 (o bé, més breu: 25,14-15.19-20)]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija, sant Faust o Fost, diaca i mr.; St. Abdies, profeta (s. V aC).

Diumenge XXXII de durant l'any

COMENTARI

La saviesa la troben els qui la cerquen

Al llibre de la Saviesa de Salomó els recursos de la cultura grega són només instrument per presentar millor la fe del Poble d'Abraham.

La sinagoga del temps de Jesús en reconeixia la seva inspiració divina i per això l'Església naixent l'acceptà com a Paraula de Déu.

La 2a part del llibre (6-9) és un gran elogi de la Saviesa exhortant a cercar-la i notant que *ella mateixa es fa conèixer als qui la desitgen*.

El qui matineja per sortir a buscar la Saviesa divina no s'hi haurà de cansar: la trobarà asseguda a les portes de casa.

Al món grec molt pocs assolien saviesa.

Pau apuntava (3,10) *el que encara falta a la vostra fe*. La mort dels primers cristians els ha trasbalsat, sobretot perquè llur fe se centra en la imminent vinguda definitiva del Senyor (1,10).

També ells poden morir abans que vingui el Senyor per *endur-se'ns amb Ell*!

L'Apòstol vol animar-los: *Consoleu-vos amb aquestes paraules*. Quines?

Tal com creiem que Jesús morí i resuscità, creiem també que Déu s'endurà amb Ell els qui han mort en Jesús.

El punt de partença i fonament per creure això és la indefectible comunió del cristià amb Crist.

Per la fe i el baptisme el cristià és realment un mateix cos amb Crist. Si el cap —Crist— passa de la mort a la Vida en plenitud, aquest mateix és el destí dels membres del seu cos.

Si cada paràbola il·lustra un aspecte de la veritat sencera, la d'avui ensenya l'error de confiar que un altre supleixi la meua manca de seny.

Aquelles *noies* volien totes *sortir amb torxes a rebre l'espòs*: sense diferència en el desig.

Però *les desassenyades no s'emportaren oli per a les torxes*, mentre que *cadascuna de les prudents se'n proveí d'una ampolla*.

Som *imprudents* si oblidem proveir-nos de tot allò que ens farà possible créixer en la fidelitat a Crist i al seu Evangeli per camins de germanor.

Mn. José Luis Arín

Lectura del llibre de la Saviesa (Sa 6,12-16)

La saviesa és resplendent i no s'apaga mai. Els qui l'estimen, arriben fàcilment a contemplar-la, la troben tots els qui la cerquen: ella mateixa es fa conèixer als qui la desitgen. Si algú matinejava per sortir a buscar-la, no s'hi haurà de cansar: la trobarà asseguda a les portes de casa. Pensar-hi sempre ja és tenir l'enteniment madur, i si, per trobar-la, hi ha qui passa nits en vetlla, aviat perd el desfici, perquè ella ronda sempre buscant els qui se la mereixen; generosament se'ls apareix pels camins i els surt al pas en tot el que es proposen.

Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciats del bo i millor, us lloaré amb el goig als llavis. R.

Quan des del llit us recordo, / passo les nits pensant en vós, / perquè vós m'heu ajudat, / i sóc feliç sota les vostres ales. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 4,13-18)

Germans, no podeu desconèixer què serà dels difunts: no voldríem pas que us entristíssiu, com ho fan els altres, que no tenen esperança. Tal com creiem que Jesús morí i resuscità, creiem també que Déu s'endurà amb Jesús els qui han mort en ell. D'acord amb la paraula del Senyor us diem que nosaltres, si encara quedàvem amb vida quan arribarà el Senyor, no serem primers que els qui hauran mort, perquè, a un senyal de comandament, al crit d'un arcàngel, al toc de corn de Déu, el Senyor mateix baixarà del cel, i els qui han mort en Crist ressuscitaran primer; llavors els qui d'entre nosaltres quedem en vida serem enduts juntament amb ells pels aires, en els núvols, per sortir a rebre el Senyor, i així estarem amb ell per sempre. Consoleu-vos, doncs, els uns als altres amb aquestes paraules.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 25,1-13)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Passarà amb el Regne del cel com amb deu noies, que sortiren amb torxes a rebre l'espòs. N'hi havia cinc de prudents, i les altres cinc eren desassenyades. Les desassenyades no s'emportaren oli per a les torxes, però cadascuna de les prudents se'n proveí d'una ampolla. Com que el nuvi trigava, els vingué son, i totes s'adormiren. Ja era mitjanit quan se sentí cridar: L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l. Aquelles noies es despertaren i començaren totes a preparar les torxes. Les que no tenien oli digueren a les altres: Doneu-nos oli del vostre, que les nostres torxes no s'encenen. Però les prudents els respongueren: Potser no n'hi hauria prou per a totes; val més que aneu a comprar-ne. Mentre hi eren, arribà el nuvi, i les que estaven a punt entraren amb ell a la festa. La porta quedà tancada. Finalment arribaren també les altres, i deien des de fora: Senyor, Senyor, obriu-nos. Però ell els respongué: Us dic amb tota veritat que no us conec. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora.»

Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 6,12-16)

Radiante e inmarcescible es la sabiduría, la ven con facilidad los que la aman y quienes la buscan la encuentran. Se adelanta en manifestarse a los que la desean. Quien madruga por ella no se cansa, pues la encuentra sentada a su puerta. Meditar sobre ella es prudencia consumada y el que vela por ella pronto se ve libre de preocupaciones. Pues ella misma va de un lado a otro buscando a los que son dignos de ella; los aborda benigna por los caminos y les sale al encuentro en cada pensamiento.

Salmo responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Oh, Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua. R.

¡Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

En el lecho me acuerdo de ti / y velando medito en ti, / porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 4,13-18)

No queremos que ignoréis, hermanos, la suerte de los difuntos para que no os aflijáis como los que no tienen esperanza. Pues si creemos que Jesús murió y resucitó, de igual modo Dios llevará con él, por medio de Jesús, a los que han muerto. Esto es lo que os decimos apoyados en la palabra del Señor: precederemos a los que hayan muerto; pues el mismo Señor, a la voz del arcángel y al son de la trompeta divina, descenderá del cielo, y los muertos en Cristo resucitarán en primer lugar; después nosotros, los que vivamos, los que quedemos, seremos llevados con ellos entre nubes al encuentro del Señor, por los aires. Y así estaremos siempre con el Señor. Consolaos, pues, mutuamente con estas palabras.

Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,1-13)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta paràbola: «Se parecerà el reino de los cielos a diez vírgenes que tomaron sus lámparas y salieron al encuentro del esposo. Cinco de ellas eran necias y cinco eran prudentes. Las necias, al tomar las lámparas, no se provieron de aceite; en cambio, las prudentes se llevaron alcuas de aceite con las lámparas. El esposo tardaba, las entró sueño a todas y se durmieron. A medianoche se oyó una voz: «¡Que venga el esposo, salid a su encuentro!». Entonces se despertaron todas aquellas vírgenes y se pusieron a preparar sus lámparas. Y las necias dijeron a las prudentes: «Dadnos de vuestro aceite, que se nos apagan las lámparas». Pero las prudentes contestaron: «Por si acaso no hay bastante para vosotras y nosotras, mejor es que vayáis a la tienda y os lo compréis». Mientras iban a comprarlo, llegó el esposo, y las que estaban preparadas entraron con él al banquete de bodas, y se cerró la puerta. Más tarde llegaron también las otras vírgenes, diciendo: «Señor, señor, ábrenos». Pero él respondió: «En verdad os digo que no os conozco». Por tanto, velad, porque no sabéis el día ni la hora.»